

Forældre, der have været borte nogle Aar, skulle savne dansk Indfødsret. Naar derfor Papirerne ere i Orden, har man mindre Betænktheds ved at foreslaa Ændringer med Hensyn til saadanne klare Tilfælde. Hvad er nu Grunden til, at det ikke er ønskeligt at have Ændringer i Indfødsretsloven? Ja det ligger i dennes hele Karakter, thi det er jo en Kælle af Love i Grunden, idet hver enkelt Person er en Lov eller en Paragraf i en Lov, og det er dog nødvendigt, at hvert Fald i høi Grad ønskeligt, at have rundelig Tid til at undersøge Ansøgningerne, og hvis man ikke havde opstillet den Regel, at hvem der vil have Indfødsret næste Aar — om det udstydes et Aar, er jo ingen Ulykke — skal have indgivet sin Ansøgning inden bestemt Tid for at komme med, saa vil der hverken blive Begyndelse eller Ende paa Undersøgelserne i den Retning. Det er derfor en sund og fornuftig Regel, som i det Hele bør følges. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at der har været ikke saa Tilfælde, særlig ved Jernbanen, hvor Folk have maattet søge Indfødsret efter at være blevne knyttede til Stats tjenesten, men jeg skal her gøre opmærksom paa, at dette hænger noget sammen med den Fortolkning, man overfor Jernbanen har givet af Begrebet Stats tjeneste. Man har nemlig tidligere ikke tænkt sig, at man under Stats tjenesten skulde indbefatte enhver Tjeneste under Jernbanen, endog de mest underordnede Stillinger. Særlig blandt Banevogterne er der ansat en stor Mængde Fremmede, navnlig af svensk Nationalitet. Jeg har da overfor Banebestyrelsen gjort gjældende, at ogsaa i disse Stillinger skulde man have Indfødsret, men man kunde dog ikke ligefrem fjerne de Vedkommende fra en Tjeneste, som de havde udført til Tilfredshed, maaske i mange Aar. Derimod mente jeg, at det maatte paalægges dem at søge dansk Indfødsret, og det ærede Medlem, som er saa fortrolig med Indfødsretsloven, vil jo vide, at der er forekommen grumme mange Tilfælde af den Art i de senere Aar. Jeg tror ikke, at der kan siges Noget derimod. Det ærede Medlem behøvede nogle nye Ændringer; jeg har som sagt imod saadanne, men jeg maa da i hvert Fald se Ændringsforslagene, inden jeg kan gaa nærmere ind derpaa. Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem endvidere sagde, at Indenrigsministerens Cirkulære af 1885 stiller ikke Vilkaar, men forlanger Dplysninger. Det følger af sig selv, at Ministeriet kan og bør ikke stille Vilkaar for Optagelsen paa en Indfødsretslov, thi Optagelsen bestemmes ved den Granskning,

der foretages dels i Rigsdagen dels i Ministeriet, men Ministeriet kan forlange visse Dplysninger, og det har sin Betydning, at disse komme frem; derved vil det i Reglen vise sig, om Vilkaarene ere opfyldte. Det ærede Medlem var mindre tilbøielig til at lægge Bægt paa Kommunalbestyrelsernes Erklæringer om Indfødsrets Meddelelse, men jeg for mit Vedkommende er nødt til at lægge en afgjørende Bægt paa disse Erklæringer, thi de udgjøre en væsentlig Del af det, som Ministeriet maa og skal støtte sig til. Det følger af sig selv, at man skal være upartisk ved Meddelelse af Indfødsret, og der er heller Ingen, der tænker paa at være andet. Jeg kan ikke med Sikkerhed sige det ærede Medlem, om der foreligger Andragender, som kunne stilles paa Linie med dem, for hvem der her er Tale om at stille Ændringsforslag, men jeg er temmelig overbevist om, at der ikke kan være Tale om, at der foreligger andre Andragender. Smidlertid hvad der skal fortaas ved ligestillet i den ene og anden Retning, derom kan der jo være forskellige Meninger. Det ærede Medlem dvælede ved nogle Udtalelser, som jeg havde fremjat, ganske i Forbigaaende for Resten, ved Behandlingen af Lovforslaget i det andet Thing, hvor jeg ogsaa havde nævnt den protektionistiske Bevægelse. Jeg skal gøre opmærksom paa, at jeg har mere nævnt denne Bevægelse i Forhold til Næringsbetingelserne end med Hensyn til Indfødsrets betingelserne, thi som det ærede Medlem vil vide, tilsteder man heller ikke udenvidere Udlændinge Næringsbeviser eller Adkomst til Næring i fremmede Lande. Vi ere endog i denne Henseende, tror jeg, noget liberalere end Andre, og jeg mener, at gjennem den Bevægelse, der gaar gennem forskellige Samfund, er man andet Steds blevet endnu mindre tilbøielig til at tilstede Fremmede at ernære sig i vedkommende Land. Det er nærmest dertil, jeg har sigtet. For Resten er jeg enig med det ærede Medlem i, at det kan være ønskeligt, at man i alt Fald ser noget paa de Betingelser, man har opstillet, selv om man ikke vil opstille nye, og jeg tror at kunne sige, at man hos os mindre end noget andet Steds og navnlig mindre end i det Land, det ærede Medlem nævnte, undersøger, om Vedkommende har rimelig Udsigt til at kunne forsyre sig og Sine.

Dan: Det er kun en kort Bemærkning, jeg skal tillade mig. Under Forhandlingen i det andet Thing var Ministeriets Cirkulære af 1885 under Omtale. Jeg vil i den Anledning tillade mig den Bemærkning, om det